

DOBROGEA

Dobrogea, o provincie ancestrală, populată de țărani sânguincioși printre care mulți români din Macedonia, a cunoscut o cruntă teroare, dezlănțuită mai întâi de Victor Dusa și Vasile Vilcu, însărcinați de Partidul Comunist cu colectivizarea pământurilor. Acestor semănători de teroare li s-au adăugat: Doicaru, devenit șef al Securității, și Nicolae Ceaușescu, călăul de mai târziu al națiunii, pe atunci delegat cu activizarea colectivizării acestei regiuni desemnată de a fi prima care să cunoască "fericirea comunistă". Cum s-a procedat ?

S-au numit primari noi, recrutați din scursorile satelor, iar jandarmeria a făcut un joc murdar. Au curs lacrimi și s-a vărsat sânge.

Pădurile Babadagului, de-a lungul Slavei, de la Ceamurlia și până la izvoarele din Casimcea, s-au cutremurat în 1947 de jalea țăranilor umiliți și amenințați în însăși existența lor și a familiilor lor. În vara anului 1947, cei arestați în păduri erau supuși interogatoriilor, unii la Ministerul de Interne din București, alții la Constanța. Populația județelor Tulcea și Constanța începuse să reacționeze la opresiune. Jandarmii îi arestau pe țăranii care refuzau să-și predea recoltele.

În vara respectivă a fost adus la București, pentru a fi anchetat de miliție, un legionar de origine macedo-română, Gogu Puiu, revenit din Germania cu câțiva oameni, printre care Eugen Teodorescu din Constanța. La începutul lui 1948, Gogu Puiu este eliberat de Curtea Marțială din București, situată pe strada Uranus, după o întâlnire cu anumiți șefi politici ai Partidului Comunist.

În luna martie a luat ființă grupul de rezistență din pădurea Babadag, care s-a constituit în urma discuțiilor ce au avut loc în comuna Panduru și la care au participat: Gogu Puiu, Garofil Gheorghe, Piștalu Stere, Gogu Minai, Moceanu Gheorghe, Manafu Gheorghe, Zoricu lancu, Pirnea lancu și profesor Florian.

Organizarea s-a făcut pe grupe de câte trei persoane, păstrându-se un secret absolut, și s-a extins atât în județul Tulcea, cât și în județul Constanța.

Gogu Puiu se deplasa între cele două județe, mai ales că s-a căsătorit la Cobadin, lângă Viișoara, unde era un puternic centru al macedonenilor care luaseră locul nemților plecați în Germania.

Pentru a ne da seama de gravitatea situației care domnea la începutul anului 1949 în regiunea celebrelor păduri de la Babadag, trebuie subliniat faptul că după arestarea și deportarea din 3-5 martie 1949 a proprietarilor cu mai mult de 50 de hectare, s-a decis colectivizarea întregii suprafețe agricole a țării, începând cu Dobrogea. Comuna aleasă pentru a face experiență a fost Ioan Corvin, situată pe șoseaua națională Constanța-Silistra, la mijlocul drumului Cobadin-Silistra. Această comună era celebră pentru grădinile sale de legume și s-a găsit un învățător de joasă speță, un anume Chiru Marin, de ascendență bulgară, rudă cu călăul Vasile Vilcu, și el tot bulgar, care s-a angajat să execute ordinele comuniștilor de a distruge țăranimea. După ce l-a îndepărtat pe preotul Manea Panait și a arestat câțiva țărani, el a decis colectivizarea, începutul a fost dificil, dar aceasta nu l-a împiedicat pe Nicolae Ceaușescu să-l considere încurajator, cazul de la Ioan Corvin, pentru generalizarea colectivizării în toată Dobrogea, unde a început să curgă sânge.

Cu sprijinul armatei, ca la război, și cu securiștii în spatele său, a pornit campania de sclavizare a Dobrogei. Și, județul Tulcea a fost colectivizat. Dar cum?

Satele din regiune: Ciucurova, Mihai Viteazu, Visterna, Cemen, Baspunar, Slava, Stejaru, Panduru, Baia, Fântânile, Sarighiol și Zebril au fost cutreierate în lung și în lat de jandarmi, aducând oamenii la disperare. Acei care refuzau să cedeze erau nevoiți să se refugieze în pădurile de la Babadag. Aici, în mare parte, țăranii înarmați au opus rezistență. S-au produs ciocniri sângeroase. Se povestește că, în timpul confruntărilor, Florica Bagsadar, sora lui Ciumeti, membru marcant al P.C.R., a fost trimisă la fața locului, cu fostul prefect de Tulcea, un anume Gioga, pentru a discuta cu macedonenii și a le promite măsuri de proiectie. Dar în timpul tratativelor a intervenit Securitatea și a făcut arestări.

Un prim incident avusese loc prin luna mai 1949, când într-o seară, pe la orele 23-24, grupul partizanilor format din Gogu Puiu, Giuvea, Garofil Gheorghe, Beca și Cioșca se îndreptau din comuna Panduru spre comuna Baia. Soldații din patrulă au fost somați și arestați. Constatându-se că erau de la Postul de Jandarmi Baia, condus de plutonierul Cenușe care-i aprovizionase cu arme și muniție, li s-a dat

drumul, iar a doua zi Garofil Gheorghe a aranjat cu plutonierul ca să liniștească, pe soldați să nu mai facă raport. Mai târziu plutonierul Cenușe a fost condamnat și, ridicat de la Gherla, a fost executat aproape de Timișoara, pe perioada 4-6 aprilie 1950, în vestitul tren al morții.

În luptele din pădurea Babadag, din iunie 1949, Fudulea Micea a fost ucis în tranșee, iar fratele lui, Fudulea Cușa, și Grasu Stere au fost arestați și condamnați la moarte de Tribunalul Militar Constanța.

Securitatea, lucra intens și căuta să-și infiltreze informatori în rândul partizanilor. Astfel, în luna mai 1949 a fost descoperit Corneliu Oțelea, care căuta prin Hapa să intre în mijlocul lor. A fost prins la marginea comunei Panduru, și Garofil Gheorghe l-a convins pe Gogu Puiu să l lase în viață.

Strângându-se cercul în jurul lor, la începutul lunii iulie, s-au împărțit în două grupe. Unii au plecat prin Gălbioru, spre a ieși din încercuire, și la Sarei, fiind urmăriți de Securitate, au fost arestați: Giuvea Iancu, Beca și Ciocia.

Gogu Puiu cu alții s-au îndreptat spre Cobadin unde urma să aibă loc căsătoria religioasă a acestuia. Acolo a căutat să discute cu macedonenii din regiune un plan de acțiune. Dar Securitatea a înconjurat satul și casa lui Radu Fieraru, în care se găsea adăpostit. Tot acolo se găsea ascuns în pod Dică Petre, care făcea legătura între grupele din nord și din sud. Gogu Puiu s-a trezit din somn și, la somația de a se preda, a deschis focul. Securitatea a aruncat pe fereastră o grenadă care n-a explodat și imediat Gogu Puiu a luat-o și a aruncat-o, omorând un securist. A reușit să sară pe fereastră și să fugă spre marginea satului. O parte din locuitori s-au refugiat într-o plantație de arbori, înspre comuna Vișoara. Trupele Securității și tractoriștii de la I.A.S. l-au încolțit pe Gogu lângă o șură de paie. După ce a folosit muniția ce o avea și nemaivând nici o șansă de scăpare, Gogu Puiu a făcut să explodeze ultima grenadă și s-aruncat pe ea, fiindu-i distrusă astfel partea stingă a trupului. S-au produs numeroase arestări pe tot teritoriul Dobrogei. Printre cei din Cobadin s-au numărat: Filip Gheorghe, Radu Fierar gazda din momentul asaltului Securității, preotul Ionescu și alții. Ceamurlia de Jos a fost răscolită și zeci de țărani au luat drumul închisorilor, printre ei: Gima Enache, Gima Stere, Gioga Stere, Stere, Mătărăngă Nicolae care a fost rănit în luptă la Babadag.

Din comuna Cameria au fost prinși: Loliu Gheorghe, Econon Dumitru, Gheașu și alții.

Din comuna Beidaut au trecut prin închisoare: Gogu Alexandru Jianu Tudor, Caracostea Dimcea și alții.

Din comuna Cotelia au fost arestați: Ghindiș Gheorghe, Tudorache Bebe și alții.

Din comuna Sinoe printre cei arestați s-au numărat: Vlahbei Dine Gioga, avocat Hristu și alții.

În orașul Tulcea a existat un grup format din: Constantinescu (avocat), Mircea Aslan (avocat), Stratulat (profesor de istorie), un grup de 12 elevi cu Gîndca, frații Gheorghe și Dinu Iorgulescu, și alții.

În noaptea de 29/30 iulie 1949, a fost arestat și împușcat la margine satului Arau Gioga, din comuna Panduru, și tot atunci a fost ucis Pulp din satul Sarighiol.

Printre arestații din comuna Baia se numărau: Afgante, Anagnost Iane, plutonierul major Cenușe, iar din comuna Gălbioru au fost prinși Rădulescu Gheorghe, Bazac Nicolae, Oancea Nicolae, zis Boeru, și mulți alții.

Numărul celor ce-au luat drumul închisorilor, legați de pădure Babadag, s-a numărat cu miile.

Printre ei se mai numără trei frați Vîlcu din Pantelimon, Dragor din Ciocîrlia, Nicolae Cocoș, Gheorghe Beiu.

Tribunalul Militar Constanța s-a transformat într-o fabrică de procese, în care veneau, schilodiți de la Securitate, bieții oameni ce încercaseră să-și apere proprietatea și dreptul de a trăi liberi.

De la închisoarea din Constanța a evadat Grosu Stere, care în poartă a fost împușcat de sentinela, și Fudulea Cușa care a luat calea codrului unde s-a întâlnit cu Stere Alexe. Acesta din urmă a fost prins viu mai târziu și, după condamnarea pe viață, a murit în temnița Aiudului. Fudulea Cușa a dispărut și nu se mai știe nimic despre el.

Giuvea Iancu, Beca, Ciocia, Hapa, Hașoti și alți condamnați la moarte au fost executați.

Garofil Gheorghe, dintre organizatori, a fost prins în iulie 1949: condamnat la 10 ani muncă silnică și, la expirare, i s-au mai dat alți 5; condamnare administrativă. A trecut prin Tulcea, Constanța, Gherla, Peninsula, Baia Sprie, Aiud, până în 1964. Fratele lui, Garofil Dimcea, care reușise să fugă, a fost prins la Triest și, dat înapoi de sârbi, a avut o soartă tragică. Condamnat, a trecut prin Gherla unde în decembrie

1950 a fost omorât, se zice de către grupul de studenți reeducați, vorbindu-se de numele unuia Ambruș Romulus.

Nu trebuie uitați cei care i-au oprimat pe țăranii din Dobrogea, printre aceștia numărându-se: Doicaru Nicolae, Panait (ofițer din Ciocîrlia), căpitanul Dinu (țigan din Ovidiu), Bota Mihăilă, Codin și alți oameni ai Securității. Cum am spus, banda era comandată de Nicolae Ceaușescu, care cu acest prilej a dovedit o cruzime neroniană.

Dobrogea a cunoscut zilele terorii înainte de a fi îngenuncheată. Pentru a-i pedepsi pe țăranii care refuzau să se înscrie în gospodăriile colective, s-a tras cu tunul asupra satelor, din ordinul personal al lui Ceaușescu.

Într-o comună din județul Tulcea, un tânăr țăran și socrul său au fost împușcați în propria grădină. Tânăra țărană Ioana Lefterache a fost aruncată în închisoare să-și plângă soțul și tatăl.

Operația de "pacificare" a satelor a durat mult. Pentru a o desăvârși, a trebuit ca numeroși țărani să fie trimiși în lagărele de exterminare ale Canalului Dunăre - Marea Neagră.

